

ROCKOVÁ JÍZDA

S DOGOU PO ROUTE 66

Rock, vůně benzínu, svoboda, Amerika, Route 66 – tak přesně tohle je aktuální styl české rockové kapely Doga. Tahle parta hrající už přes 35 let loni vyrazila do USA na natáčení klipu k hitu Route 66. A natáčelo se samozřejmě na legendární Matce všech silnic. Klip plný Harleyů, Cadillaku, jízdy napříč Arizonou, Nevadou a Kalifornií u fanoušků zabodoval, a Doga tak stvořila svůj nový kult. Letos to nestárnoucí parta posune ještě dál. V říjnu vyráží do Států na své Route 66 Pub Tour. Hrát se bude ve stylových barech a klubech spojených s Route 66, bude se natáčet další klip, dokument... Zkrátka další velká americká jízda Made by Doga. Dali jsme pokec s hlavní postavou Dogy Izzym. Mimochodem on sám sebe označuje za autistu (čti milovníka amerických aut).

Petr Bellinger (CH&P): Izzy, než jste natočili klip „Route 66“, přemýšlel jsi vůbec někdy o klipu v Americe?

Roman Izaiáš (Izzy): Více než o reálné úvahy šlo spíš o sny. Kdybys mi tohle řekl např. před pěti lety, tak ti řeknu, že to je nemožné. Teprve až ve chvíli, kdy přišla skladba „Route 66“, to ale začalo mít reálnější obrysy. Původně mělo jít o první klip z naší poslední desky Respekt (vyšla v roce 2021), ale kvůli Covidu jsme nemohli do Států odcestovat. Cestu i natáčení jsme několikrát nuceně odložili.

(CH&P): Ty osobně jsi v Americe nebyl poprvé. Prostředí Route 66 prý už znáš ze svých předešlých výletů?

(Izzy): Je to tak. V Americe jsem byl třikrát. Nejprve šlo o návštěvu New Yorku a teď dvakrát za sebou jsem byl na západním pobřeží. Jednou jsem cestoval na motorce, podruhé

autem. Přiznám se, že když jsem byl v Americe poprvé, tak jsem z toho žil několik let. Zanechalo to ve mně neskutečně silnou stopu. Amerika je opravdu místo obrovských možností a zároveň jak je obrovská, tak má nespočet fantastických míst, které stojí zato vidět.

(CH&P): Které místo ti nejvíc přirostlo k srdci?

(Izzy): Pochopitelně to mám hodně spojené s Route 66. Ale místo, které mě fakt dostalo, je městečko Sedona. Sice není přímo na Route 66, leží asi třicet mil směrem na Phoenix, ale tam bych se chtěl určitě vrátit. Pamatuji se, že když jsem tam byl poprvé, měl jsem pocit, že jsem na jiné planetě. Všude kolem jsou červené hory a ty tam projíždíš na motorce... Ještě teď mi z toho naskakuje husina. Hodně mě láká zkusit tam vyjet v džípech, případně výlet vrtulníkem. Další místa, která mi utkvěla v hlavě, jsou Durango a Santa Fe.

(CH&P): Jak bys jako motorkář popsal jízdu po Route 66?

(Izzy): Neskutečný! Je to zážitek jako prase. Hlavně ta západní část. Ta mi přijde taková nejvíc americká. Ty hory tam jsou neuvěřitelné. Ale bacha na slunce! Tam si spálíš ksicht hned. Když jsme to jeli, tak občas jsem třeba jel schválně ve stínu kamionu, abych nebyl celou dobu na přímém slunci. Route 66 není samozřejmě jen asfalt. Je to také kultura, která kolem toho existuje. Nic podobného na světě není. Obecně to mám tak, že pro mě ta pravá Amerika je právě Route 66, Las Vegas, San Francisco, Los Angeles...

(CH&P): Text k písničce Route 66 napsal Michal Mareš z Vybrané fixy. Dával jsi mu jasné instrukce, že by to mělo být právě o Route 66?

(Izzy): Ve skutečnosti Michal nevěděl, jaký text má napsat. Měli jsme hotovou hudbu a zpěvovou linku. Ale nikdo nevěděl, o čem ta písnička bude. Pak do toho vstoupila Michalova žena, která řekla, že když je Izzy motorkář, miluje motorky, tak to napište o Route 66. Takže to byl její nápad. Michal si pak vzal mapu, mrknul, kudy Route 66 vede, a podle toho to napsal. A odvedl skvělou práci. Když jsem to poprvé četl, byl jsem z toho fakt unešený.

(CH&P): A byl to Michal, který tam vpasoval Nýdek, tedy místo kde bydlíš?

(Izzy): Ne, to jsem si tam pak dosadil já. Chtěl jsem takový menší fór. Původně tam bylo nějaké americké město, ale napadlo mě, že dát tam místo toho Nýdek, kde bydlím, by bylo vtipné.

(CH&P): Jak to bylo s motorkami, které máte v klipu? Jsou to čistě americké stroje?

(Izzy): Byly to všechno americké stroje Harley-Davidson. Tohle zařídil Ruda Procházka z Hellrider.cz, který v Americe motorky půjčuje. Osobně jsem rád, že na mě vyšel ze-

lený Road King. Ta motorka do klipu skvěle sedla. Ony ty H-D Electry nejsou úplně to pravé ořechové, takže mě fakt potěšilo, že v klipu máme i takového krásného Road Kinga. Osobně mám Road Kingy moc rád a dlouho jsem uvažoval, zda si toho, který je v klipu, nekoupím. Ale zelené motorky prý nosí smůlu ☺

(CH&P): V klipu je kromě motorek také krásný modrý Cadillac Series 62 z roku 1961. K němu jste se dostali jak?

ROUTE 66

(Izzy): Od začátku jsme měli plán, že do klipu potřebujeme nějaké americké auto. Řešit jsme to ale chtěli až na místě, a to podle aktuálních nabídek půjčoven. Klasický Cadillac byl naše velké přání. Na natáčení za námi do Las Vegas přiletěl kamarád Martin Zarembo, se kterým jsme pak našli půjčovnu amerických aut z padesátých a šedesátých let. Vložil se do toho, a i když to

nebylo úplně jednoduché, tak nám ho asi po dvou hodinách půjčili. Samozřejmě následná jízda v takovém autě byl krásný zážitek. Je to velké auto, které krásně plave a je na něm vidět, že je hlavně na dlouhé, rovné, americké cesty. Vtipné ale bylo, že když někdo vypnul motor, nastartovat jsem to uměl vlastně jen já. Je tam podobný systém jako u karburátorových motorek a s tím si musíš při startování trochu pohrát. Prostě klasika – otočit klíč, počítat do dvou, do tří...

(CH&P): Máš doma vedle motorek i nějaké americké auto?
(Izzy): Jsem stejně jako např. Pepa Vojtek z Kabátů autista. Americká auta miluju, takže samozřejmě nějaké mám a to konkrétně Dodge RAM 5.7 Hemi a Dodge Challenger 5.7 Hemi. Mě ta auta fakt baví. Je to opravdu něco jiného než to, co produkují evropské automobilky. Netvrdím, že jsou ameriky dokonalé nebo kvalitnější, ale je to spíš o přístupu.

(CH&P): Letos v říjnu se do Ameriky a na Route 66 opět vrátíte, tentokrát ale v rámci vlastního Route 66 Pub Tour. Jak to celé bude probíhat?

(Izzy): Bude to mazec! Společně s námi pojede celé turné asi padesátka českých fanoušků. My nejsme kapela, která by jednoduše dokázala vzít celý repertoár a předělat ho do angličtiny. Jsme jiná generace a nemuselo by to dopadnout dobře. Tak mě napadlo – jsme česká kapela, tak co si s sebou vzít české fanoušky. To by byl fór a zároveň něco, co asi nikdo před námi ještě neudělal. Navázali jsme moc fajn spolupráci se Zdeňkem Juráskem z České asociace Route 66. On pravidelně pořádá výpravy na Route 66 a v podstatě je tam jako doma. Pomohl nám to celé zorganizovat, vymyslel trasu, místa, kde budeme hrát, a má na tom všem obrovskou zásluhu. Už teď jsme pryč v místech, kde budeme mít koncerty, senzací. Zdeněk říkal, že tomu nechtějí ani Američané věřit, že přijede česká kapela a přiveze si vlastní fanoušky. Osobně se moc těším, jak to bude fungovat, až se na koncertě promíchají čeští fanoušci s americkými návštěvníky. Bude to takový střet kultur a uvidíme, co všechno hudba dokáže.

(CH&P): V Americe strávíte skoro dva týdny, ale koncerty jsou „jen“ čtyři. Proč ne víc?

(Izzy): Nechtěli jsme jet klasické turné, kdy někam přijedeš, zahraješ a zase odjedeš a takhle každý den. Už jen proto, že s námi jede padesát dalších lidí, by nebylo úplně fér, kdyby nepoznali víc než jen americké bary. Chceme si to všichni společně užít, takže bude i prostor cestovat na zajímavá místa

kolem Route 66. Navíc budeme v Americe točit další klip a z celé výpravy vznikne i dokument. Takže kapela bude mít práce dost. Nedávalo smysl „dřít to až na krev“.

(CH&P): Doga v Americe ještě nikdy nehrála a současně nevíte, co můžete od toho očekávat. Co se ti při pomyšlení na americké turné honí hlavou?

(Izzy): Jsem zvědavý. Fakt jo. Máme tedy pojistku – naše fanoušky. Ti nás v tom samozřejmě nenechají. Navíc hrajeme v klasických amerických barech, takže věřím tomu, že vždy vytvoříme skvělou atmosféru. Určitě to pro nás bude hodně cenná zkušenost. Osobně se moc těším.

(CH&P): Zapomněl jsem zmínit, že koncerty v rámci turné budou unplugged.

(Izzy): Schválně jsme zvolili model, aby to co nejvíce sedělo do atmosféry amerických barů. Kdo ale zná naše unplugged koncerty, tak dobře ví, že to stejně není žádné drnkání do akustik, ale hodně energií nabitá jízda. Navíc na americké koncerty následně naváže šestnáct českých koncertů. Takže jakmile se vrátíme, hned na začátku listopadu vyrazíme po českých barech, klubech a hospodách a skončíme až těsně před Vánoci. Je to vymyšlené tak, že koncept amerických koncertů přivezeme i do Čech, abychom potěšili i ty fanoušky, kteří nemohli jet s námi.

Text: Petr & Izzy

Foto: David Havlena, www.dogamusic.cz

KLIPOVÝ 1961 CADILLAC SERIES 62 CONVERTIBLE

Jde o stejný Cadillac, ve kterém kdysi jezdily americké hvězdy jako Frank Sinatra, Sammy Davis Jr., Dean Martin nebo legendární

uskupení Rat Pack. Zadní kola pohání 6,4litrový vidlicový osmiválec s výkonem 325 koní. Samozřejmě jde o automat. Převodovka je automat GM Hydra-Matic. Auto je dlouhé přes 5,5 metru a typické ostřejší rysy navrhl Bill Mitchell ve spolupráci s designovým studiem automobilky Cadillac, kde mimochodem působili nejtalentovanější návrháři General Motors. Některé designové prvky byly převzaty z experimentálního konceptu Cadillac Cyclone z roku 1959. Jde hlavně o dlouhé šikmé ploutvičky za předními a nad zadními koly. Odpružení je řešeno konvenčními vinutými pružinami. Cena takového kabrioletu začínala v roce 1961 na 5.450 dolarech.

